

Rijkdom

met haar snufferd
in kleurrijke bloemen
laat haar dag leiden
door de natuur

neuriet spontaan
met bijen en hommels
streelt liefdevol een kikker
haar intenties zo puur

deinende blonde vlechten
wangen gloeiend en rood
wiebelende tenen, groene sprieten
pet legt stralende ogen bloot

heerlijk kind zijn
d'r levenslust
maakt dat ik mijn dag
met haar pluk

haar dagelijks genieten
mijn geluk

Terry van Lierop
Maart 2009

Witte schaduw

De kerk is verdwenen
Als uitgevlakt door een schilder,
verdronken in het platte vlak

Mijn ogen zijn hun vertrouwde horizon kwijt
Ze tuimelen steeds en vergeefs
tegen de muur op

Ik hoor gedempt slechts vaag de klokken
Ik voel lichtjes slechts de nevel
Ik ruik het najaar

Bomen kleuren van leisteel naar bleekgroen
In de verte doemt de kerk weer op
als was hij een bizon

De zon breekt door

Karin Vossen

31 oktober 2009

De nacht slurpt de slaap op
als slierten spaghetti
de lege vertrekken
worden gevuld
met vragen, gedachtenkronkels
die mij laten woelen
en draaien
zodat ik uiteindelijk
gevangen ben
in mijn eigen dekbed

Terry van Lierop, 15 jan 2009

Mistig brein

dunne grauwe sliertjes
zweven door mijn hoofd
ik voel me wat beneveld
mijn brein is licht verdoofd
het denken gaat wat moeilijk
ja zelfs een beetje traag
ik heb zojuist besloten
't wordt een pyjamadag vandaag

Resi Faessen
november 2009

Geestenfeest

licht ontvankelijk wapperend
gehuld in gewaden
van doorzichtige mist
dansen de dode geesten
boven het pas gedolven graf

ritmisch zwieren ze heen en weer
in een absolute stilte
wachtend op de dolende ziel
die ze weldra in hun midden
mogen ommantelen

Resi Faessen
Januari 2009

Jungle

met moeite kappen we ons een weg
door de neerhangende lianen
om maar te zwijgen van de muskieten
die proberen in je mond te kruipen

een pad kan je dit niet noemen
maar toch moeten we dit volgen
om bij de rivier uit te komen

wat daarna komt weten we nog niet
want hoe komen we dan aan een boot?
door het water naar het dorp waden,
ik moet zeggen dat trekt me nog niet

maar nu stel ik mezelf maar voor
daar nog niet over na te denken

laten we nu maar voorlopig
door de bush wandelen
en ervan genieten

Peter Massee,
Augustus 2009

Het briesje

Vandaag is het gekomen

Eerst onopgemerkt,
het ruikt nog niet speciaal naar iets
Dan streelt een lauwte mijn wangen
en is de dag vol glinstertjes
van een ongeremd Opnieuw

Heel teer en bleek en voorzichtig
reageert de winterkaalte in nevels van groen
Aan de takken ontspruiten zomaar vogels,
ze vieren weer het leven

En ik?
Ik wentel mij die avond rozig
in een geurende zee van lakens
Beloften van de wind
wiegen mij de nacht in

Vandaag is het gekomen

Karin Vossen, april 2009

Avondterras

Onze benen zijn voldaan na het wandelen
en adem vertraagt met het vallen van de avond
Het wijnglas koelt onze vingers
en één slok is al voldoende

Vuur knispert
Hout rookt behaaglijk
Vlammen blijven lokken met
hun oeroude vertelling

Voorbij de groene graszeeën
vol bescheiden meizoentjes
sluiert de zon van warm rood-oranje
naar rozenkwarts, zo keert de lucht
van zomerdagblauw naar indigo terug

Zo verstillen uitgesproken
en slechts gedachte woorden,
ontdekken wij weer onszelf

Alleen maar te zijn,
samen

Karin Vossen
26 juni 2009

De glas-in-lood boom

Als door een glazen raam
werpt de winterzon
grote trage berijpte
kleuren om zijn stam

De roze einder
rust op zijn kale takken
en grijze paden
omhelzen de witte vennen

In loden breekbaarheid
ontmoet hij hier
het opgegraven oerwater
om één te worden in de tijd.

Annie Kessels
febr 2009/dec 2010

Het dakterras

Op het netvlies van elke dag
bewegen krioelende figuurtjes
in een woud van tinten
Op hoge torenflats
liggen dakterrassen,
aaneengesloten
weelderige tuinen
door mensenhanden gemaakt

Gastvrij, uitnodigend
We steken voeten
onder andermans tafel
Spreiden een oogverblindend wit kleed
tussen groene bladeren
en wachten in 't blauw van de lucht
tot de zon toehapt

Zeldzaam moment van saamhorigheid

Anja Masee
2 juli 2009

Een boterham met...

Ik zou zo graag een boterham willen...
met een beetje drill
of misschien wat muizenmest
of een beetje vogelnest
of een kikkerbil
of gewoon wat waterverf

Maar bah, ik geloof dat ik het besterf
wat een vreselijke troep
Ik zou geloof ik nog eerder willen
een boterham met...
misschien wel poep

Anja Masee
Oktober 2009

De “tamtam”

Eens was ik in een kapsalon
bij een kapper die niet kappen kon:

Er was een vrouw met de bijnaam “tamtam”
want altijd als ze er weer kwam
had ze weer een sterk verhaal
over een of andere kwaal
De kapper legde zijn oor te luisteren
want de tamtam bleef aan het fluisteren

Over buurman zo en buurvrouw zus
die gingen naar de dokter met de bus
De reizigers werden ziek van een bacterie
en zaten toen allemaal in de misérie

De kapper kapte niet meer maar luisterde
naar wat die vrouw al fluisterde
over wat er met die mensen was gebeurd
Ik ben maar vertrokken, kwam niet aan de beurt!

An Cuijpers
Mei 2009

Rivieren

De Donau stroomt door de oude stad Passau,
Driestromenstad genaamd
De Inn en de Iller komen daar samen
en worden in de Donau één,
waar drie kleuren water
zich evenzo verenigen tot één
Op de rotsige kade liggen draakjes van jade
te zonnebaden naast de toeristen
Het water van de Donau
draagt schepen naar de Wolga
waar het lied weerklinkt
Klanken van weemoed

An Cuijpers
augustus 2009